

Türkiye
Kimya-İş

15 Mart 1974 TÜRKİYE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI Sayı:38 Yıl:4

BÜTÜN İŞÇİLERİN HEDEFİ KAVGASI BİRDİR

Dinçer Doğu

Son günlerde, DİSK ile Türk-İş'in birleşeceği veya birleşmesi gerektiğine dair sözler söyleniyor. Ancak TÜRK-İŞ yöneticileri,farkına vardıkları kötü akıbetlerini geciktirmek, işçilerin DİSK'e kaymasını geçici bir zaman için de olsa,önleyebilmek için,bu birleşme edebiyatını taktik olarak kullanıyor.

TÜRK-İŞ'in I.Bölge temsilcisi " iki işçi örgütünün birleşmesi için çalışıyorum" diye beyanat veriyor, bir kaç gün sonra bir başka TÜRK-İŞ yetkilisi "böyle birşey söz konusu değildir" diyor Daha sonra TÜRK-İŞ'İN eski genel sekreteri,yeni başkanı Halil Tunç "Amaçta değilse bile metotta çok köklü fikir ihtilâfımız vardır. Temennimizi,önümüz deki günlerde bu fikir ihtilafıarını bir noktaya birleştirebilsek,DİSK üyelerinin de TÜRK-İŞ çatısı altında bulunmasına karşı çıkacak tek bir arkadaşımın bulunacağını sanmıyorum" diyor. Bu lafın üzerinden birkaç gün geçtik - ten sonra bu örgütün yeni genel sekreteri "DİSK,TÜRK-İŞ'in muhatabı değil - dir. DİSK'le işbirliği söz konusu olamaz diyor. Şimdi sormak gerekir; bu ne biçim örgüttür ki her tarafından ayrı ses geliyor. Sözümüzün başında da söylediğimiz gibi bu TÜRK-İŞ yöneticileri nin,eskiden beri uyguladıkları uyutma ve oyalama politikasına uygun bir davranıştır. Birbirine karşıt fikirler öne sürüp kamu oyunu oyalama politikasıdır.

DİSK'in kuruluş gerekçesi ve amacı ana tüzüğünde ve kuruluş bildirisinde yazılıdır. DİSK,işçilerin sadece ekonomik mücadeıe ile yetinmeyip, politik mücadeleyi de benimsemelerini ve giderek devlet yönetiminde tüm emekçilerin söz ve karar sahibi olmasını amaçlamakta ve çalışmalarını bu doğrultuda yürütmektedir. Kısacası DİSK işçilere ekonomik ve politik bilinç vermeye,onları bu yolda eğitmeye,işçileri sermayenin kölesi olmaktan kurtarmaya, onlara kişilik kazandırmaya,tüm değerleri yaratanların,ülkenin yönetiminde söz ve karar sahibi olmasına ve devlet çarkının çalışanlar yararına dönmesine çalışmakta ve bu uğurda mücadele vermektedir.

TÜRK-İŞ'in icraatını uzun uzun anlatmaya gerek yok sanıyorum. TÜRK-İŞ - in başındaki kişiler sermayenin sözcülüğünü yapıyorlar. Biz yeni kuşağa mensup sendikacılar,TÜRK-İŞ'in bugünkü yöneticilerinin,Amerikan sermayesi tarafından özenle seçilip,aynı özenle yetiştirilip,Türk işçi sınıfını yozlaş - tırmakla görevlendirilmiş kişiler olduğuna eminiz. Bunu görmek ve anlamak için bilgiç olmaya lüzum yok. İşçi sınıfının bilimini bilen her kişi bunu görüyor artık.

Dolayısı ile,böyle bir kadronun yönetiminde bulunan TÜRK-İŞ'le birleşmemizin,dünyanın tersine dönmesi kadar imkânsız olduğunu söyleyeceğim.

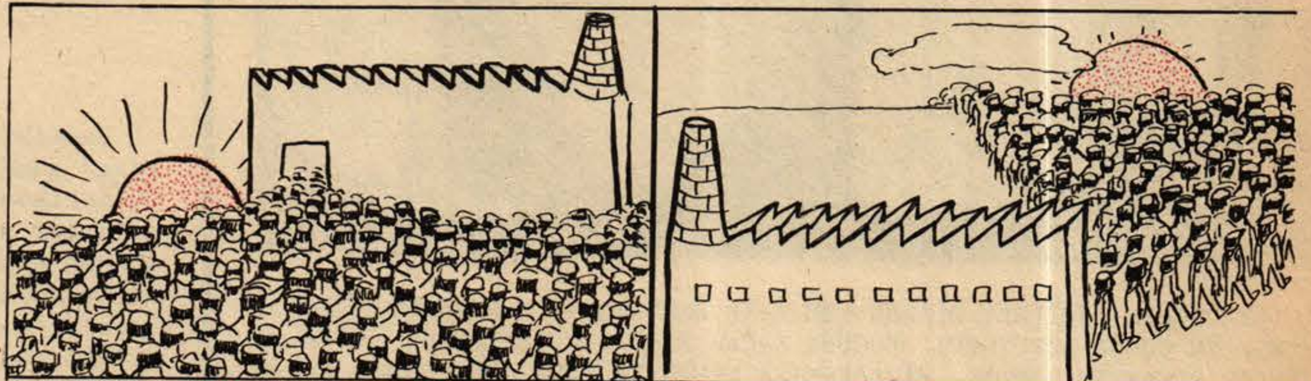
Ancak bahsettiğimiz bu birleşme üst düzeydeki birleşmedir. Çünkü bizim , TÜRK-İŞ'in tabanını teşkil eden işçiler ile bir anlaşmazlığımız yoktur. DİSK'e bağlı işçiler ile Türk-İş'e bağlı işçiler aynı sınıfın insanlarıdır - lar. Kaderleri ve çıkarları birdir. Onun için de bu iki ayrı kampta imiş gibi görünen kitle birgün mutlaka birleşecektir. Ama Halil Tunç ve kendisinin paralelinde olan (işveren temsilcisinin deyimi ile,işverenlerle aynı biçim de giyinip,aynı biçimde düşünen) arkadaşlarının başında bulunduğu bir örgüt içersinde olmayacaktır,bu birleşme.İşçiler Devrimci işçi örgütünün içinde birleşecekler ve Halil Tunç gibi,sözde işçi liderlerini sırtlarından, mutlaka atacaklardır. Bu kaçınılmaz sonuç,TÜRK İŞ yöneticilerinin tüm engellemelerine rağmen gerçekleşecektir. Çünkü, Halil Tunç ve arkadaşları gibi sermayenin sınırsız imkân bahşetmesine kapılmayan, kişisel çıkarlara sırtını dönebilen, toplumsal çıkarları,kişisel çıkarlara feda etmeyen ve her türlü mevki ve istikbal vaatlerinde gözleri kamaşmayan bir işçi kuşağı ve bu işçi kuşağının içinden de gerçek işçi liderleri yetişiyor artık.

türk iş'de bozgun var

Türk İş'in,bu baş sarı sendikanın yönetim kademeleri,bir bozgunun içine girdiler. Daha düne kadar Adalet Partisi gibi sermayedar sınıfın ana partisini canla yürekle destekleyenler,bu gün kendilerine yeni efendi aramanın telaşı içine girdiler.

Ağızları laf yapan ancak ne varki sadece laf yapan ve kendilerine "sosyal demokrat sendikacılar" adını takan sendikacıların da ötekilerden geri kalır yanı yok. Onlar da onca cilveden,onca atıp tutmadan sonra,bu güne kadar karşı çıktıkları,eleştirdikleri Halil Tunç ekibi ile birleşmekten kaçınmadılar. Gerçek bir sendikanın tabanı ile arasında kurması gereken devrimci bağı kurmaktan kesinlikle kaçınan ve bu güne kadar iktidar partilerinin koltuğuna girip kendi kolduklarını sağlama bağlamak isteyen bütün Türk İş Sendikaları şimdi de yeni hükümetin koltuğu altında bir yer bulabilmek için "bağlılık bildirileri" yayınlıyorlar.

Oysa işçi sınıfı ekonomik ve politik mücadelesinin hedeflerini,yolunu yöntemini gün be gün daha iyi kavramaktadır. Gerçek sendikalar ancak bu uyanışa,bu bilinçlenişe ayak uydurabildikleri takdirde kalıcı olabilirler. Hükümetin koltuğu altına gire - rek ve her yeni iktidarın düdüğünü çalmaya çabalayarak ayakta kalmak mümkün değildir artık.

GÜNEŞ BİZİMLE DOĞAR BİZİMLE BATAR

BİLİM İLAÇ'TA İMZA TÖRENİ YAPILDI

Kısa bir süre önce Bilim İlaç İşçileri, Petrol-İş'in attığı kazıklara ve aldatmacalarına "ARTIK YETER" diyerek saflarımıza katılmışlardı.

Yapılan sözleşme görüşmeleri de kısa bir zamanda tamamlanmıştı. Nihayet 4.Mart. 1974 Pazartesi günü sendikamızın Bilim işçileriyle yaptığı toplantıda sözleşme işçiler tarafından aynen kabul edildi.

" YAPTIĞIMIZ BU SÖZLEŞMENİN BİZİM İÇİN BİR KURTULUŞ OLMADIĞINI BİLİYORUZ. EKONOMİK HAKLARIMIZI SENDİKAMIZIN YÖNETİMİNDE SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLDUĞUMUZ İÇİN ALDIK. BU SÖZLEŞMEYLE ALDIĞIMIZ HAKLAR BİZE BİR MÜDDET NEFES ALDIRACAK. FAKAT İŞÇİ SINIFININ İNSANCA YAŞAMAYA ANCAK DEVLET YÖNETİMİNDE SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLARAK KAVUŞABİLECEĞİNİ DE BİLİYORUZ"

" YAPTIĞIMIZ SÖZLEŞMEYLE SENDİKAMIZA OLAN GÜVENİMİZ DAHA DA ARTTI. FAKAT BU SÖZLEŞMENİN TAM ANLAMIYLA UYGULANABİLMESİ ANCAK BİZ İŞÇİLERİN BİRLİK VE BERABERLİĞİYLE SAĞLANACAKTIR SÖZLEŞMENİN DIŞINDA ÇIKACAK PROBLEMLERİMİZİ DE BİZLER AKLIMIZLA VE GÜÇLÜ ELLERİMİZLE ÇÖZEBİLİRİZ. SÖZLEŞME HEPİMİZE UĞURLU OLSUN"

Genel Yönetim Kurulu Bildirisi

14 Mart 1974 günü toplanan Genel Yönetim Kurulumuz gündemindeki sendikal sorunları ve yurt sorunlarını görüşmüştür. Toplantıda öncelikle zamlar ve pahalılık konusu ele alınmıştır. Kimya-İş Sendikası olarak, bizler, geçmiş yıllardaki iktidarların, özellikle son üç yıldaki " partilerüstü" hükümetlerin sermayeden ve sermayedar sınıftan yana politikaları sonucu fiyat artışlarının ücret artışlarını geçtiğini biliyoruz. Fiyat artışları kapitalist düzenin onulmaz hastalığıdır. Kapitalist düzen yaşadıkça fiyat artışları sonucu işçiler ve öteki emekçiler yoksullaşırken sermayedarların kârları art - maktadır. Sermayedar sınıfın çıkarlarını kollamak endişesi de taşındığı sürece, elbette zamlar kaçınılmaz olacaktır. Ancak biz burada bunun tartışmasına girmek dileğinde değiliz. Bizim hükümete yönelteceğimiz uyarı, zamlara kılıf bulunması yönünde değil, zamların yükünün bir an önce çalışan sınıfların üstünden kaldırılması yönünde olacaktır. Sayın Hükümet Başkanının bu konudaki dilek ve açıklamalarını ilgiyle karşılıyoruz. Ancak, hemen belirtelim, zamların yükü - nün çalışan sınıfların sırtından kaldırılması konusu iyiniyetle, samimi dileklerle değil somut uygulamalarla olur. Genel Yönetim Kurulu olarak bu konuda öncelik taşıyan iki tedbiri önerir, ısrarla savunuruz. Buna göre asgari geçim indirimi bir an önce 1500 liraya çıkarılmalı, ücretliler - den ancak 1500 liranın üstünde ücret alanlarının vergi ödemesi sağlanmalıdır. Aynı konudaki ikinci tedbir ise asgari ücretin vakit geçirilmeksizin yükseltilmesidir. Bu konuda üst kuruluşumuz DİSK'in bir süre önce hazırlayıp yetkililere de sunduğu "asgari ücret raporu" temel veri alınmalıdır Zamlarla oranlanamayacak gülünç bir asgari ücret yükseltmesi umulan sonuçları kesinlikle doğuramaz.

● Genel Yönetim Kurulumuzun genel af konusundaki görüşü de son derece net ve açık olarak tesbit edilmiştir Suçları düşünce suçu, siyasal suç, eylem suçu gibi modern hukuk devletinde yeri olmayan, suni kategorilere ayırarak bu kategoriler üzerinde pazarlık yapmak sendikamızın af konusundaki görüşü ile bağdaştırılamaz.

● Kimya-İş Sendikası olarak affın sınırsız ve her türlü kısıtlamadan uzak olarak çıkarılmasını ve af konusundaki haksız pazarlıkların bir an önce sona ermesini diliyoruz. Hiç bir suç ayrımı yapılmadan bütün ceza evleri boşaltılmalı; hükümlülerin sabıka kayıtları silinerek, topluma kazandırılma yoluna gidilmelidir.

● Hükümet programına alınmış olan düşünce, yazı, toplantı ve örgütlenme özgürlükleriyle ilgili yasalar vakit geçirmeden meclislere sevkedilmelidir. Ceza kanunumuzdaki, faşist 141 ve 142. maddeler derhal kaldırılmalı toplumdaki her sınıf ve tabakanın yazı, söz, toplantı ve örgütlenme özgürlükleri tanınmalıdır.

● Referandum konusuna gelince, Hükümet programında yer almasından dolayı içtenlikle sevindiğimiz referan - dum hakkının tanınması her türlü söylentiyi ve kuşkuyu bir an önce yok edecek şekilde gerçekleştirilmeli, bir yasa hükmü haline getirilmeli - dir. Ancak burada da uyarmak isteriz ki, referandum hakkı işçi sınıfının kendi sendikasını her türlü kısıtlamadan uzak ve özgür iradesi ile seçmesini sağlamak demektir. Bu konunun tam ve kesin bir aydınlığa kavuştu - rulmasını dilemekteyiz. İnancımız odur ki, ancak o zaman sermayedar sınıfın desteklediği, bazan da yarattığı emek komisyoncusu, sarı şebekeler işçi sınıfı içinde hayat hakkı bulamayacaklardır. İşçiden yana girişimler de bulunmak iddiasında olan bir hükümet bu konuda da tavizsiz olmak zorundadır.

● Yeni işkolları yönetmeliği hazırlanarak, işkolları sayısı 34'den 16'ya indirilmelidir. Uluslararası ölçülere de uygun olan 16 işkolunun sendikalarımızı güçlendireceği ve sarı sendika sayısını azaltacağı inancındayız.

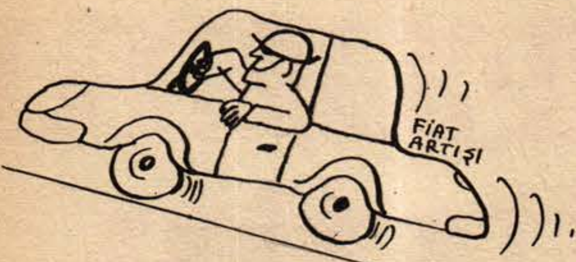
● Kimya-İş Genel Yönetim Kurulu olarak bu uyarı ve önerilerimizin yeni hükümet tarafından ele alınışı, yeni hükümetin niteliği konusunda da bizlere sağlam ölçüler verecektir. Dilediğimiz hükümetin, bu güne kadar verdiği sözlerle çelişmeyen bir tutum içine girmesidir.

" BİZ BİLİM İŞÇİLERİ OLARAK KİMYA-İŞ SENDİKASIYLA BERABER MÜCADELE ETMEKTEN GURUR DUYUYORUZ. BUGÜNE KADAR SARI SENDİKALARIN ELİNDE OYUNCAK OLMAKTAN BIKTIK. HAKLARIMIZI KİMİN YANINDA MÜCADELE EDEREK ALABİLECEĞİMİZİ ANLADIK. BÜTÜN KİMYA İŞÇİSİ KARDEŞLERİMİZİ SAFLARIMIZA KATILMAYA ÇAĞIRIYORUZ "

kocaeli şube kongresi yapıldı

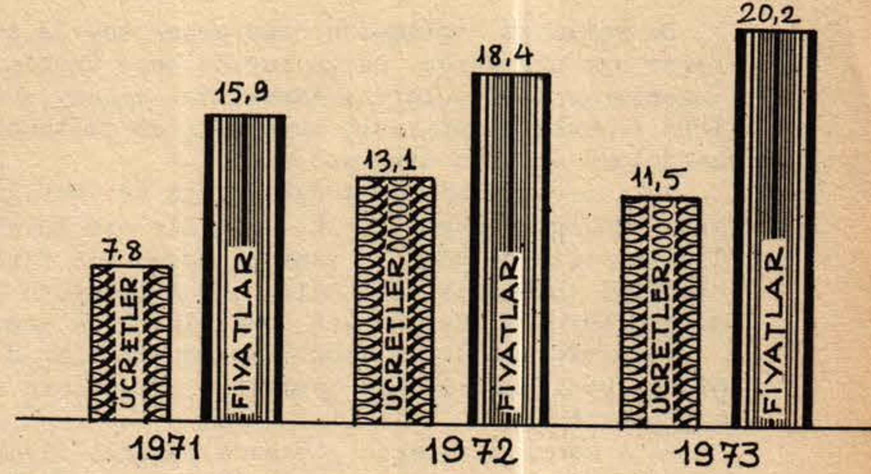
Sendikamız Kocaeli Şube Kongremiz 17.Mart.1974 Pazar günü toplandı. Kongreye Kimya-İş Kocaeli üyelerinin büyük bir çoğunluğu katıldı. Yapılan seçimler sonucu, Şube Başkanlığına Marshall işyerinden Ahmet ÖZÇELİK seçilmiştir. Ayrıca Şube Yönetim Kurulu üyeliklerine şu arkadaşlar seçilmişlerdir: Ali Özgül, Hasan Pehlivan, Hüseyin Özkan, M.Zeki Aksoy, Hüseyin Açıkgöz, Salih Aranmaz, Hüseyin Yüksel ve Basri Kasap.

FİYAT ARTIŞLARI VE ÜCRETLER

fiyat artışlarını körükleyen sermayedarların kâr hırsıdır

Geçtiğimiz üç yıldaki "partiler-üstü" hükümetlerin sermayeden ve sermayedar sınıftan yana politikaları sonucu fiyat artışları ücret artışlarını geçmiştir. Fiyat artışları sermaye düzeninin onulmaz hastalığıdır. Kapitalist düzen yaşadıkça fiyat artışları devam edecektir. Fiyat artışları sonucu işçiler ve öteki emekçiler yoksullaşırken sermayederların kârları artmaktadır.

İçinde bulunduğumuz ayın başlarında yeni zamlar oldu. Sümerbank ürünleri, dolmuş,elektrik,çay ve şeker gibi özellikle biz işçileri yakından ilgilendiren malların fiyatlarına zam geldi.

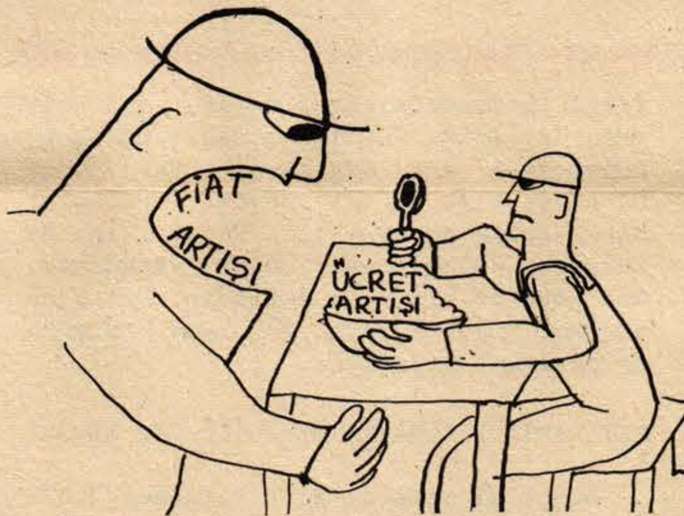
Görünen köy kılavuz istemez derler. Ama bu son zamlar gösteriyor ki 1974 Yılında fiyat artışları devam edecek - tir. Devletin resmi kurum ve uzmanlarının yaptıkları araştırmalar, hesaplar da bu gerçeği açıklamaktadır.

Gelecekte neler olacağı konusunu bir başka yazıya bırakıp son üç yılda olanlara bakalım. Geçtiğimiz üç yılda fiyatlar ücretlerden daha fazla artmıştır. Yukarıdaki grafikte görüldüğü gibi son üç yılda ücretler toplam olarak % 32,4 artarken fiyatlar % 54,1 oranında artmıştır.

BU NE DEMEKTİR?

Biz işçilerin tek gelir kaynağı ücretlerimizdir. Artan hayat hapalılığına karşı sözleşmelerle aldığımız üc - ret zamları ile yetişmeğe çalışırız.İs tatistiklerin gösterdiğine göre ücretlerimiz artmaya devam etmiştir. Ancak fiyatlar daha hızlı artmıştır. Yani fiyat artışları ücret artışlarını geçmiş tir. Şimdi,bunun anlamı nedir? Bize ne göstermektedir?

Bu durum,biz işçilerin cebine girer paraların artıyor olmasına rağmen evimize giren malların azalması demektir. Daha açıkcası,cebimize giren paralar (ücretlerimiz) artmakta - ama fiyatlar daha hızlı arttığı için - evimize daha az ekmek,daha az et,daha az yiyecek ve yakacak girmektedir.

Masallarda "bir arpa boyu yol git - mek" diye bir söz vardır. İşte bir işçiler de işverenlerimize karşı her türlü mücadeleyi yapıp ücret zamları sağlıyoruz. Ama arkasından gelen fiyat artışları bunları silip atmaktadır. Yukarıdaki grafiklerin de gösterdiği gibi, "bir arpa boyu yol gitmek", " yerinde saymak" bir yana daha da gerilemekte açıkcası YILDAN YILA YOKSULLAŞMAKTAYIZ

FİYATLAR NEDEN ARTIYOR?

Fiyatların ücretlerden daha hızlı artmasının yani işçilerin giderek daha da yoksullaşmasının iki temel nedeni vardır.

Birincisi,geçtiğimiz üç yıl işçi sınıfı için zor günlerle dolu olmuştur . Grevler ertelenmiş,lokavtlar görülme - miş derecede çoğalmış,sözleşmeler Sıkıyönetimin zor şartları altında imzalanmıştır. Daha iyi yaşama imkanlarına kavuşmak,daha fazla ücret almak için sendikalar yoluyla yaptığımız ekonomik mücadelemiz engellenmiştir.

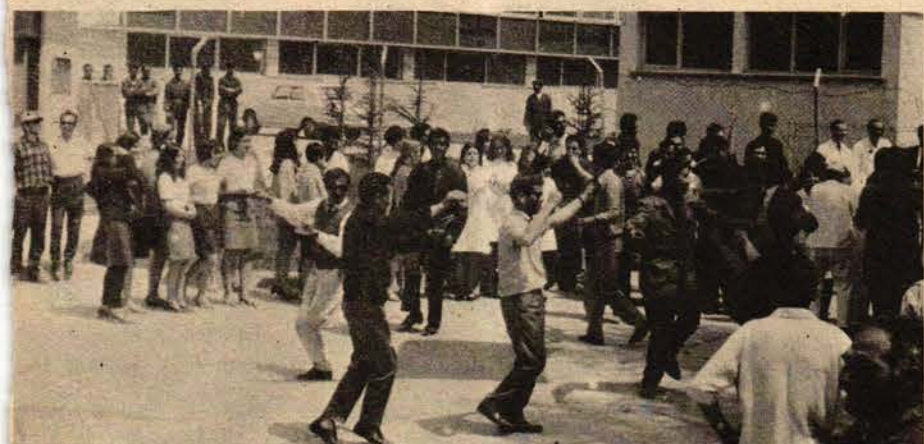
Meselenin öteki yönüne gelince ....

DAHA HIZLI FİYAT ARTIŞI İŞVERENLER İÇİN DAHA FAZLA KÂR DEMEKTİR. Enflasyonun yani fiyat artışlarının sürmesi kârların çoğalmasına yarar. Gerçekten de büyük şirketler son yıllarda % 50' ye varan kârlar sağladılar.

İşverenlerimiz daha fazla kâr sağlayarak sermayelerini çoğaltmakta ve bunu,fiyat artışları aracılığıyla biz işçilerin sırtından çıkartmaktadırlar.

HOECHST'DE GÖRÜŞMELER BAŞLADI

4. Sözleşme dönemi sona eren HOECHST İlaç Fabrikasında toplu sözleşme görüşmeleri başlamıştır. Hoechst işçileri " Bu dönem Kimya İş kolunda en iyi hakları alacağımıza inanıyoruz " demişlerdir.

KİMYA_İŞ ANKARA ŞUBE KONGRESİ 31 MART'TA TOPLANIYOR

LABEN İŞÇİLERİ SAFLARIMIZDA

Petrol-İş'e bağlı Envestisman Sanayii (LABEN) işçileri çevrelerinde Kimya-İş'e bağlı fabrikaları görerek Petrol-İş'in ne mene bir sendika olduğunu daha iyi anladılar. Hep birlikte karar alıp,hep birlikte Petrol-İş'den istifa ederek Kimya-İş'e üye oldular.

Böylece Petrol-İş,kimya sanayiinden bir adım daha geriledi. Kurulduğundan beri Sarılık hastası olan Petrol - İs Kimya ve Petrol işçileri gerçekleri gördükleri ölçüde gerileyecek ve yok olacaktır.

Günün birinde Petrol-İş'in SARILIKdan nasıl öldüğünü de göreceğiz.

METALARIN DEĞERİ EMEKLE ÖLÇÜLÜR

hatırlatma

Bu yazımıza başlamadan önce geçen sayıda anlatılanları hatırlamakta yarar var sanıyoruz. Geçen sayıda önce üretimi tarif ederek başlamıştık: İnsanların ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla tabiattaki işlenmemiş maddeleri insanlara yarayışlı hale getiren çalışmalarına üretim,ortaya çıkan maddelere de ürün diyoruz.

Bundan sonra bir adım daha atmış ve: satılmak üzere üretilen ürünlere meta dendiğini söylemiştik. Meta ile ürünün ayrıldıkları noktaları belirtmek için ev kadının yaptığı börek ile fırında işçinin yaptığı börek örneğini vermiştik. Ev kadını çoluk çocuğunu beslemek amacıyla börek yaparken börek işçisi satmak amacıyla börek yapıyordu.

İşte biz işçilerin fabrikalarda yaptığımız çalışmaların meta üretimi olduğu,yani ürettiğimiz boyaların, ilaçların satılmak için üretildiğini söylemiştik.

Daha sonra,metaların piyasada çeşitli fiyatlarla satıldığını hatırlamıştık. Sözgelişi bir radyo 1000 liraya satılırken bir çift ayakkabı 100-150 lira ediyordu. Hiç kimse bir çift ayakkabı ile bir yumurtayı değiştirmez dedik.

Bütün meta alış verişinin (ya da değiş tokuşunun) belli oranlarda yapıldığını daha açıkcası metaların farklı değerlere sahip olduklarını söyledik. Biz işçilerin meta değerlerinin nasıl meydana geldiğini, nasıl ölçülebileceğini bilmemiz gerekir; çünkü bizler de işgücü denen bir metaya sahibiz ve geçimimizi işgücümüzü satarak sağlarız demiştik. Bu arada işçinin en kısa tarifini yapmıştık: işçi emeğinden başka satacak hiç bir şeyi olmayan kişidir.

Şimdi aralarında bizim ve yalnız bizim sattığımız işgücünün de yer aldığı bütün metaların birbirleri ile değiştirilirken nasıl ölçüldüklerini daha doğrusu Metaların değerinin nasıl ortaya çıktığını bir görelim:

Metaların özelliğine bakalım ilkin.

Her meta insanların bir ihtiyacını karşılamaya yarar. İnsanlara faydalıdır Yani metaların bir "Kullanım değerleri" vardır. Kullanım değeri olmayan,bir işe yaramayan,insanın bir ihtiyacını gidermeyen bir meta düşünemeyiz. Üstelik her meta bir tek ihtiyaca cevap verir. Peynir beslenme ihtiyacına,patiska giyinme ihtiyacımıza,otomobil ulaştırma ihtiyacımıza,ilaç sağlığımızı koruma ihtiyacına,odun,kömür ısınma ihtiyacımıza cevap verir.

İşte metaların bu özelliğine: Her metanın bir kullanım değeri vardır diyoruz.

Ancak acaba,her kullanım değeri olan bir Meta mıdır? Hayır. Sözgelimi hava bir kullanım değeri taşır,insanların en temel ihtiyacına cevap verir. Ama bir meta değildir. Satılamaz,değiş tokuş edilemez. Al sana bir kavanoz hava ver bana bir kilo et" diyemeyiz, gülerler bize. Sonra,güneş ışığı. Güneş ışığı da kullanım değeri taşır,onsuz yapamayız. Ama gene de bir meta değildir. "Al sana bir metre güneş ışığı,ver bana bir metre patiska" diyemeyiz.

METALARIN BİR BAŞKA ÖZELLİĞİ VAR MIDIR?

Demek ki metalar için yalnızca "kullanım değeri" vardır dememiz yetmez.Yukarıdaki örnekleri hatırlayalım,hava,güneş ışığı meta değillerdir. Sonra kömür'ün bir kullanım değeri vardır,demirin bir kullanım değeri vardır. Ancak yerin altında yatıp duran demir, kömür değerli olamazlar. Öyle ya biz istediğimiz kadar kullanım değerleri vardır diyelim. Yerin altında yatan kömür hiç bir şekilde bizim ısınma ihtiyacımızı karşılayamaz. Tarla'da pamuk fidanın üstündeki kozasında duran pamuk giyinme ihtiyacımıza yaramaz. Yerin altındaki kömürün,demirin,kozadaki pamuğun bir işe yaraması,bir değer kazanması için onun mutlaka yerin altından çıkarılması, kozasından koparılması gerekiyor. Yani onların bir emek mahsulü olmaları,onların işe yarar hale gelmesi için bir emek harcanması gerekiyor.

Demekki metaların ikinci özelliği de onların bir emek ürünü olmalarıdır.

ŞİMDİ METALARIN DEĞERİNİ NASIL ÖLÇECEĞİZ?

Metanın özelliklerini gördük. Acaba onların değişim değerlerini,yani nasıl değerlerini nasıl ölçeceğiz.

Sırasıyla gidelim. Acaba metaları kullanım değerlerini gözönüne alarak değiş tokuş etsek,metaların kullanım değerleri doğru bir ölçmeye imkan verir mi?

METALAR DEĞİŞ-TOKUŞ EDİLEBİLİRLER

Metaların özelliklerini sıralarken son olarak bir özelliği daha belirtmemiz gerekiyor : Bütün metalar değiş-tokuş edilebilirler. Bir başka türlü söylersek metaların değiştirilebilme özellikleri vardır. Yani metalar kendi kullanım değerlerinin yanında (peynir' in yenmesi,kumaşın giyilmesi, otomobilin binilmesi gibi..) bir de başka metalarla değiş-tokuş edilerek bir başka metaı elde etmemize yarayan bir " değişim değeri" taşırlar.

Bu önemli konuyu biraz daha açalım : Diyelim ki elimizde 50 kilo peynirimiz var. Şimdi biz bu peyniri yiyerek beslenme ihtiyacımızı giderebiliriz. Yani peynirin kullanım değerinden yararlanabiliriz. Ama diyelim ki bizim artık peynire ihtiyacımız yok; onun yerine bizim bir gömleğe ihtiyacımız var. Şimdi elimizdeki peyniri satıp,aldığımız para ile kendimize bir gömlek satın alabiliriz. Dikkat edersek burada para sadece "aracı" olarak işe yaramıştır. Parayı aradan çıkarırsak,durum şudur: Peynirimizin değişim değeri işe yaramış ve elimizdeki peynir bizim bir gömlek almamızı sağlamıştır.

Metaların değişilebilmeleri,bu en önemli özellikleri araya para girdiği için hemen kolayca kavranamayabilir. Bir örnek bizim bunu daha iyi kavramamıza yardım edebilir. Hemen hepimiz biliriz, köylerde,çerçilerden kumaş, pırtı,hatta gaz,yağ gibi maddeleri köylüler harmanda ödenmek üzere alırlar. Harman zamanı gelince de aldıklarının karşılığında bir kile,iki kile,beş kile buğday verirler. Yani buğdaylarının bir kısmını yerler. Burada buğday denen metanın kullanım değeri öne çıkmıştır, çerçilerle yaptıkları alışverişte ise,buğday denen meta bir başka işe yaramış,kumaş gibi, pırtı gibi,gaz gibi,yağ gibi başka metaları elde edilmesini sağlamıştır. Yani buğdaylarla,kumaşlar,pırtılar, yağlar gazlar değiştirilmiştir.

İşte metaların bu sonuncu ve en önem

BİZ İŞÇİLER ÇIKARTIRIZ MADENLERİ POTALARDA. SONRA FABRİKALARDA ÜRETİM YAPARIZ. BİZİM YARATTIĞIM HAMMADDELERİ DEĞİŞTİRİP, GÜÇ VE BİZ İŞÇİLERİN YAR

ERİ

li özelliklerine metaların "değişim değeri" yada kısaca "değeri" adını veriyoruz.

Zaten geçen sayıdan beri süren ve önümüzdeki bir kaç sayı daha devam edecek olan bu yazının temel amacı bu konuya açıklık sağlamak.Yani metaların değişim değerinin nasıl ölçülebileceğini bulup çıkarmak. O zaman patronların kâr adını verdiği şeyin ne olduğunu olanca çıplaklığı ile göreceğiz.

METALARIN DEĞİŞİM DEĞERLERİNİ NASIL ÖLÇECEĞİZ?

Bu soru biz işçiler için çok önemli bir soru. Çünkü biz de durmadan meta değiş tokuş etmekteyiz. İşgücü adlı metamızı veriyoruz (patrona) karşılığında ekmek,et,yumurta,kiralık ev,kumaş gibi ihtiyacımız olan metaları alıvoruz.Yani biz işgücü denen metamızı, ihtiyacımız olan öteki metalarla değiştiriyoruz. Eğer metaların değişim değerlerinin nasıl ölçüleceğini iyi bilirsek,işgücümüzü değiş tokuş ederken kazık yiyip yemediğimizi,işgücümüzün karşılığını alıp alamadığımızı anlarız.

Ölçmeyi yapabilmek için bütün metalarda "ortak" olanı bulmamız gerek. Bunu biraz açalım. Meselâ "ağırlık" bütün metaların orta özelliğidir. Boşlukta bir yer kaplama ortak özelliklerden bir başkasıdır.

Ancak bunlardan yola çıkamayız.Peynirle kumaşı değiş tokuş etmek istersek "Ver bir kilo peynir al bir buçuk kilo kumaş" diyemeyiz. Yada "al bir metre bisiklet ver iki metre buzdolabı..." denmez. Bu yolla ölçmek mümkün değil.

O zaman bütün metaların özelliklerine bakacağız.

Yukarıdaki sayfalarda metaların özelliklerini saymıştık. Metaların üç çeşit özelliği vardı. Kullanım değeri,bir emek mahsulü olmaları ve değişim değerleri. Şimdi değişim değerini ölçmek için öteki özelliklerini yani kullanım değerini ve emek mahsulü olmalarını ele alalım.

METALARIN DEĞİŞİM DEĞERİNİ, KULLANIM DEĞERİ Mİ BELİRLER?

Hemen söyleyelim,kullanım değerinden yola çıkarsak,her zaman her yerde geçerli bir ölçü bulmak mümkün olamayacak Sözgelimi soğuktan titreyen ve elinde yepyeni bir bisikleti olan bir adama "Bu kazağı sana veririm ama sen de bana o bisikleti vereceksin" desek donmak üzere olduğundan ve bisiklet onun üşümesini önleyemediğinden seve seve değişecektir. Ama aynı adamı bir de kalın kürkler paltolara sarınmış olarak düşünsek ve ona "Sana şu kazağı vereyim sen de bana bisikletini ver" desek. Bizimle alay eder. "Deli misin sen" der,"Hiç eski bir kazakla yepyeni bisiklet değişilir mi?"

Bir başka örnek verelim,çölde güneşin altında terleyen bir adam buz gibi bir bardak ayrana nesi var nesi yoksa verebilir de, aynı adama kar yağarken buz gibi ayran vermeye kalksak bir iğne bile verip bu değiş tokuşa yanaşmaz.

O halde metaların değişim değerini ölçmek için metaların kullanım değerinden yola çıkmak yanlış,bu bizi çıkmaza götürüyor. Metaların kullanım değeri kişilere,zamana ve zemine göre değişiyor.

GELELİM İKİNCİ ÖZELLİĞE

Metaların değişim değerlerini,onların içindeki emek miktarı ile ölçebilirmiyiz ? Bunu düşünebiliriz çünkü biliyoruz ki her meta bir emek mahsulü idi . Yani her metanın içinde emek vardı.Hatta geçen sayıdaki örnekleri hatırlarsak metaların değer kazanması için mutlaka bir emek harcanması gerekiyordu.

Öyleyse metaların içindeki emek miktarını ölçebilirsek,metaları hakkaniyetli bir şekilde değiş tokuş edebileceğiz. Bütün mesele,metaların içindeki emek miktarını ölçmekte.

METALARDAKİ EMEK MİKTARI NASIL ÖLÇÜLÜR

Acaba metaların içindeki,onları üretmek için gerekli emek miktarını nasıl ölçeceğiz ? Sözgelimi bu metada şu kadar metre emek var, öteki metada da bu kadar metre,diyebilir miyiz ? Şüphesiz hayır.

Yukarıdaki satırlar arasında işgücümüzün de bir meta olduğunu söylemiştik. İşgücümüz çalışmaya başladığı zaman "emek" olup tabiattaki maddelerin içine akıyor ve metaları meydana getiriyordu . Bu bize bir ipucu verebilir. İşgücü adlı metamızı nasıl satıyoruz ? Bu biz işçilerin her gün yaptığı bir satış, bir değiş tokuş. İşgücümüzü saatla satıyoruz. Yani işgücünün ölçüsü (Yani emeğin ölçüsü) zaman.

Değiş tokuş edeceğimiz iki metayı "bunda şu kadar saatlik emek var, şunda da bu kadar saatlik emek.." diyerek ölçebiliriz.

Bir örnek verelim. İki işçi düşünelim. Biri kömür işçisi olsun,öteki de demir işçisi. Ve diyelim ki demir işçisi bir kilo demiri yerin altından iki saatta çıkarıyor. Kömür işçisi de bir kilo kömürü 4 saatta çıkarıyor diyelim. Bu durumda iki işçi akşama kadar çalışıyorlar ve bütün gün çalışıp çıkardıkları kömür ve demirleri yığıyorlar. Şimdi bunlar demirleri ile kömürlerini değiş tokuş etmek isteseler,ne yapacaklar? Demirin ve kömürün değerlerini nasıl ölçe cekler?

Yukarıdaki bilgilerimizi hatırlayalım:

1 kilo demir 2 saatlik emek harcanarak çıkıyor.

1 kilo kömür 4 saatlik emek harcanarak çıkıyor.

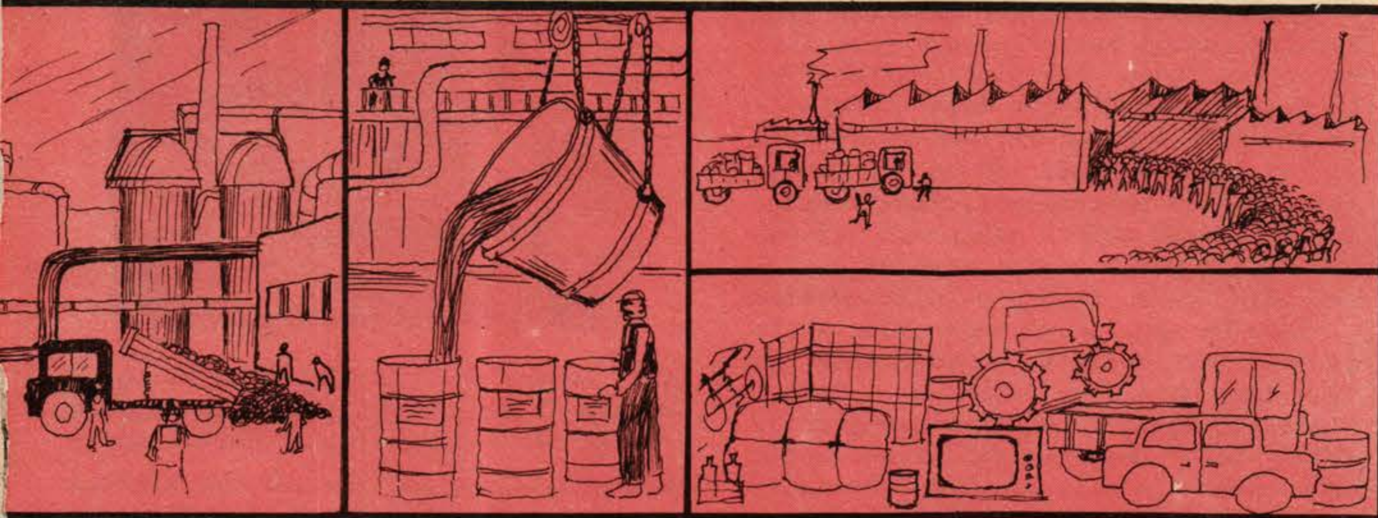
Bu durumda hakkaniyetli,karşılıklı olarak her türlü haksızlığı önleyici bir ölçümüz çıkıyor ortaya.

Bir kilo demir için 2 saat emek harcanmış,iki kilosu için 4 saatlik emek harcanmış olacak. Şimdi iki kilo demire karşılık bir kilo kömür verilirse,ikisi için de harcanan emek aynı olacağından hiç bir haksızlık olmayacak,metalar değerlerine uygun olarak değiş tokuş edilmiş olacaklardır.

Buradan işçi sınıfı biliminin en temel gerçeğini söyleyebiliriz.

Metaların değerleri (Değişim değerleri) onların üretimi için gerekli emek miktarı ile ölçülür.

Bu temel bilgiye dayanarak önümüzdeki sayıda işgücünün meta olarak sermayedar tarafından satın alınması ve bu işgücünün üretim yapıp değer yaratması arasındaki ilişkiyi inceleyeceğiz ve işçilerin en temel gerçeğini " Artık değer'in" ne olduğunu birlikte öğreneceğiz.

YERİN ALTINDAN. BİZ İŞÇİLER TAŞIRIZ VE BİZ İŞÇİLER ERİTİP KALIPLARA DÖKERİZ
İŞGÜCÜMÜZLE İŞLEYİP ŞEKİLLENDİRİRİZ. BİZ İŞÇİLER DURUP DİNLENMEDEN
Z YADA BİZİM GİBİ İŞÇİLERİN YARATTIĞI ALETLER,ARAÇLAR,MAKİNALARLA
Ü ELLERİMİZ VE AKLIMIZLA YENİDEN YARATIRIZ.
TTIĞI BÜTÜN BU METALARA PATRONLAR EL KOYARLAR

İngiltere'de işçi partisi iktidarda

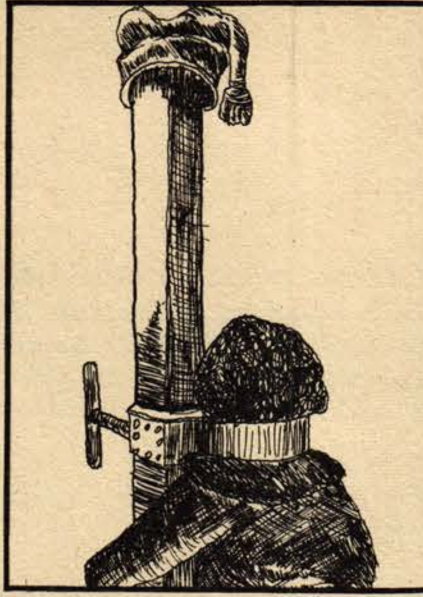
İngiltere'de Kömür madeni işçileri bir GENEL GREV ile hükümeti değiştirdiler. 28 Şubatta yapılan seçimlerde en fazla oyu İşçi Partisi aldı. Kömür işçilerinin isteklerini kabul etmeyen ve onlara seçimle ders vermek isteyen Muhafazakâr Parti iktidardan düştü. Yeni iktidar, işçilerin yüzde otuzluk zammını kabul etti. Bunun üzerine işçiler GENEL GREVi kaldırarak ocaklara döndüler. Ve kömür yokluğu yüzünden haftada iki güne kadar düşen çalışma günleri tekrar beşe çıkartıldı.

Bu İngiltere'de olup bitenlerin kısa bir özeti ama asıl önemli olan, İngiltere'de, Kapitalizmin ve Burjuva Demokrasisinin beşiği olan İngiltere' de İşçi Sınıfının ortaya koyduğu direnç, örgütlü güç ve örgütlü çalışmadır.

İngiltere'de 1926 da yapılan Genel Grevde İşçi Sınıfı Burjuvazinin gücü karşısında yenik düşmüştü. Bugün ise burjuvazi Proleterya karşısında yenildi.

Elbette bu yenilgi burjuvaziyi tamamen ortadan yok eden bir yenilgi değildir. Fakat sömürü esasına dayanan sistemlerin çıkmazını bir kere daha ortaya koyan ve yeryüzünde sömürünün sonunun yaklaştığını haber veren bir yenilgidir.

İngiltere örneğinde bir kez daha görüldüğü gibi işçi sınıfı bütün olarak hareket etmeği öğrendiği ölçüde Burjuvazi yenilgiden yenilgiye koşmaya ve yok olmaya mahkumdur.

İspanya'da ölüm mahkûmları 14. Yüzyıldan kalma bir yöntemle vücutları bir direğe bağlandıktan sonra boyunları "Garrote" adı verilen demir bir çemberle sıkılarak öldürülmektedir.

İSPANYA'DA FAŞİSTLER ÖZGÜRLÜK İSTEYENLERİ MENGENE İLE BOĞUYOR

İspanya halkını uzun yıllardır faşist baskılar altında inleten Franko yönetimi geçen ay içinde iki genç insanın boyunlarını mengeneyle sıkarak öldürdü. Bu iki gencin suçları ise "İberya Kurtuluş Hareketi" adlı bir örgütün üyeleri olmaları ve ülkelerindeki faşist yönetime karşı mücadele etmeleriydi.

İspanya'nın çok kısa geçmişine bir göz atalım. Geçen yılın sonunda Başbakan Blanconun bir suikastle öldürülmesi üzerine Franko, yerine gizli polis şefi Navarro'yu geçirmişti. Bütün kapitalist dünya ülkeleri gibi İspanya ' da ekonomik bir bunalımın içindeydi . Bir yandan hayat pahalılığı, akaryakıta zam, şöförlerin ve işçilerin grevleri diğer yandan faşist yönetime karşı yapılan protesto ve direnişler faşist hükümeti iyice yıpratmıştır. Ekonomik boğuntunun bütün yükünü üzerinde taşıyan ve hiç bir demokratik hakkını kullanamayan halk arasında huzursuzluk artmıştı. İşte tam bu sırada halkı sindirmek için ellerine geçen fırsatı Faşist hükümet kullanmaktan çekinmedi. Ve iki genç insanı, insanlığa aykırı bir biçimde gaddarca öldürdü. Ama iş umdukları gibi gelişmedi. Bu zamana kadar hükümetin yanında olan klise de bu cinayete karşı çıktı. İspanya'da ve bütün dünyada cinayet tepkiyle karşılandı. Bakalım faşist Franko hükümetinin bu direnişlere karşı tedbirleri ne olacak?. Tozlu raflara kaldırılan demokrasi ve halkın gücü mü galip gelecek yoksa faşizm mi?

HABEŞİSTAN'DA İŞÇİ HAREKETLERİ GÜÇLENİYOR

Geçtiğimiz haftalarda bir Güney Afrika ülkesi olan Habeşistan (Etopya) bir genel grev dalgasıyla temellerinden sarsıldı.

Etopya'daki işçi sendikaları tarafından ücretlere % 200 zam, demokratik ve sosyal haklarını almak için başlattıkları Genel Grev kısa sürede bütün ülkeye yayıldı.

Habeşistan bütün Afrika ülkeleri gibi çok zengin yer altı kaynaklarına sahiptir. Ancak halk bu zenginliklere sahip çıkamadığı ve ülke, yöneticileri tarafından sürekli emperyalist ülkelere peşkeş çekildiğinden yıllardır geri kalmış, halk sefaletle açlıkla pençeleşmiştir.

Ülkede bir taraftan gelişen sanayi işçi sınıfını güçlendirirken diğer taraftan feodal ilişkiler de aynı geri kafalılıkla sürdürülmek istenmiştir . Toprağın yarısından fazlasına kral, ailesi ve klise sahiptir. Parlemento tarafından çok yıllar önce halka vaadedilen toprak reformuna klise ve parlemen toda çoğunluğu meydana getiren kral yakınları karşı çıkmaktadırlar. Klise ve büyük toprak sahiplerinin topraklarında kirayla boğaz tokluğuna çalışan köylüler arasında, özellikle son yıllar da büyük bir hoşnutsuzluk hüküm sürmektedir. Bütün dünyayı sarsan ve özellikle Afrikada milyonlarca insanın ölmesine sebep olan açlık Etopya'da da etkisini göstermiştir. Diğer taraftan yeni kurulan sanayi merkezlerinde genç, ihtiyar, çocuk kadın yüzbinlerce siyah derili işçi kardeşimiz çok düşük ücretlerle, çok kötü şartlar altında çalışmaktadırlar. Buna mukabil lâkabı " aslanlar aslanı" olan kral, ailesi, klise mensupları ve büyük toprak sahipleri "ki bunlar halkın yüzde birini meydana getirmektedir" refah içinde yaşamaktadırlar.

İşte bu şartlar altında geçen ay işçi sınıfının başlattığı Genel Grev ve ayaklanma kısa zamanda bütün ülkeyi sardı. Köylüler, öğrenciler, askerler, aydınlar tarafından çeşitli direnişlerle desteklenen genel grev, yüzde yüz başarıyla sonuçlandı. Ve hükümet düşürüldü İşçiler yeni hükümetten şu tavizleri aldılar. Ücretlerine % 200 zam, toprak reformunun derhal gerçekleştirilmesi , basın ve fikir özgürlüğünün sağlanması ve geniş demokratik haklar. Fakat elbette ki Habeşistanlı işçilerin aldıkları haklar onların sömürüden kurtulduklarını değil, işçi sınıfının insanca yaşama mücadelesine siyah derili kardeşlerimizinde katıldıklarının müjdecisi oluyor. Ve inanıyoruz ki Habeşistanda başlatılan bu hareket kısa zamanda ülke sınırlarını aşarak diğer güney Afrika ülkelerine de sıçrayacak ve yüzyıllardır insanlık dışı bir sömürüye maruz kalan siyah derili diğer halklara da ışık olacaktır.

DİSK GÜÇLENİYOR

SOSYAL-İŞ'Lİ İŞÇİLER DE DİSK'E KATILIYORLAR

Sosyal-İş Sendikası'nın Malatya, Aydın, İstanbul, Adana ve Gaziantep şu be kongrelerinde Genel Merkez Genel Kuruluna DİSK'e katılma teklifinin götürülmesine karar verilmiştir. Şube kongrelerinde Sosyal-İş'in ancak DİSK saflarında yer alabileceği belirtilmiş, devrimci güçlerin birleşme sinin zorunluluğuna işaret edilmiş - tir.

TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİLERİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU (KISACA DİSK) GENEL BAŞKANI KEMAL TÜRKLER, GENEL BAŞKAN VEKİLİ HİLMİ GÜNER, GENEL SEKRETER KEMAL SÜLKER, ÜYE DİNÇER DOĞU İLE MADEN İŞ SENDİKASININ GÖNEN EĞİTİM SİTESİNDE TOPLANAN BAĞIMSIZ İŞÇİ SENDİKALARINDAN TEKSTİL SENDİKASI GENEL BAŞKANI RIZA GÜVEN, PETKİM-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI MEHMET KILINÇ, SOSYAL İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI ÖZCAN KESGEÇ, KÖYSE-İŞ SENDİKASI BAŞKAN VEKİLİ SAFA SERT, BAYSEN-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI CEVAT ÖZHASIRCI, PTT İŞÇİLERİ SENDİKASINDAN ÇELEBİ MOLLAALİOĞLU TÜRKİYENİN İÇİNDE BULUNDUĞU AŞAMAYI VE YURT SORUNLARI İLE İŞÇİLERİ İLGİLENDİREN KONULARI ELE ALMIŞLAR VE SONUNDA ŞU AÇIKLAMAYI YAPMIŞLARDIR.

BİZLER DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ EN GENİŞ ŞEKİLDE YERLEŞTİREREK EMEĞİ İLE GEÇİNENLERİN YAŞAMINI İYİLEŞTİRMEYE VE GELİŞTİRMEYE YÖNELMİŞ ÇALIŞMALARI AMAÇLAYAN PROGRAMINDA NE EZEN, NE EZİLENE YER OLMAYAN BİR DÜZENİ ÖNEREN BİR HÜKÜMETİN İŞ BAŞINDA OLMASINI KIVANÇLA KARŞILIYORUZ.

BİZLER, BU HÜKÜMETİN, İŞÇİ, KÖYLÜ, KÜÇÜK ESNAF, MEMUR VE ALINTERİ İLE GEÇİNEN HALKIMIZDAN YANA OLAN PROGRAMIN UYGULANMASI İÇİN VAR GÜCÜMÜZLE ÇALIŞACAK UYGULAMA SIRASINDA EMEĞİ İLE GEÇİNENLERİN MENFAATLERİNE KARŞI ÇIKACAKLARLA SONUNA KADAR MÜCADELE EDECEĞİZ.

BİZLER, İŞÇİ SINIFININ ÖZ ÇIKARLARINI VE TÜM ÖZGÜRLÜKLERİNİ SAVUNAN, KORUYAN VE GELİŞTİRMEYE ÇALIŞANLAR OLARAK HÜKÜMET PROGRAMININ GERÇEKLEŞMESİNİ KÖSTEKLİYECEK SİYASAL ÖRGÜTLERİN ASIL AMAÇLARINI BÜTÜN YASAL YOLLAR VE ARAÇLARLA KAMU OYUNA ANLATACAK, ONLARI HALK OYUNUN DESTEĞİNDEN YOKSUN HALE DÜŞÜRECEĞİZ.

BİZLER, ÇIKAR ÇEVRELERİNİN SİYASAL ÖRGÜTLERİNE ALET OLMUŞ İŞÇİ GÖRÜNÜMLÜ SENDİKACILARIN ANAYASANIN GERİYE DOĞRU DEĞİŞTİRİLMESİNE, SENDİKAL HAKLARIN AYAK - LAR ALTINA ALINMASINA, TEMEL HAK VE ÖZ - GÜRLÜKLERİN KISITLANMASI GİRİŞİMLERİNE SES ÇIKARMADIKLARI HALDE BASİT BİR SENDİKA İŞKOLLARI YÖNETMELİĞİNDEKİ DÜZENLEMEYİ ABARTARAK HÜKÜMETİ YIPRATMAK İÇİN DİRENİŞ KARARI ALANLARI ŞİDDETLE KINIYORUZ.

BİZLER, EMEĞİ İLE GEÇİNEN HALKIMIZIN MUTLULUĞUNU SAĞLAYACAK GİRŞİMLERİ, TASARLAMALARI, PROGRAMLARI VE UYGULAMA HAZIRLIKLARINI HİÇE SAYARAK TÜRKİYEYİ FAŞİZMİN KUCAĞINA ATACAK TERTİPLERİ TEZGAHLAMA İTHAMI ALTINDA OLANLARIN ÇIKARINA, SÖZDE SENDİKAL DİRENİŞE YÖNELENLER KARŞISINDA İŞÇİLERİMİZİ UYANIK BULUNMAYA ÇAĞIRIYORUZ. TÜRK İŞÇİLERİ, MAKSATLI VE KENDİ ÇIKARLARINA KARŞIT OLAN SERMAYE KESİMİNİN YARARINA DÜZENLENMİŞ İZLEMİNİ VEREN ZORLAMA TEPKİLERİN İŞYÜZÜNÜ ÖĞRENECEK VE TERTİPCİLERİN MASKELERİNİ DÜŞÜRECEKTİR.

BİZLER, İŞÇİ SINIFININ EKONOMİK, SOS - YAL VE KÜLTÜREL BAKIMINDAN KALKINMASINI VE GÜÇLENMESİNİ SAĞLAMADA ÖNCELİKLE TÜRKİYENİN HER BAKIMDAN HIZLI BİR ENDÜSTRİLEŞME DÖNEMİNE GİRMESİNİ ZORUNLU GÖRÜYORUZ. BUNUN İÇİN DE İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN DEVLET YÖNETİMİNE AĞIRLIKLARINI KOYACAK BİR POLİTİK BİLİNÇ İÇİNDE DEĞERLENDİRMELERİNE YARDIMCI OLMAYI BAŞ GÖREV SAYIYORUZ.

ÖRGÜTLÜ SERMAYE ÇEVRELERİNİN, ÇIKARCILARIN VE DE ONLARIN SİYASAL ÖRGÜTLERİ - NİN EMEKÇİ HALKIMIZIN YARARLARINA KARŞI YAPACAKLARI HER ATILIMI ÖNLEYECEK BİR ANLAYIŞ BÜTÜNLÜĞÜ İÇİNDE BİZE BAĞLANAN UMUTLARI BOŞA ÇIKARMAYACAĞIMIZI AÇIKLAMAKTAN MUTLULUK DUYUYORUZ.

Kemal TÜRKLER
Hilmi GÜNER
Kemal SÜLKER
Dinçer DOĞU
Rıza GÜVEN (Tekstil Sendikası)
Mehmet KILINÇ (Petkim-İş Sendikası)
Özcan KESGEÇ (Sosyal-İş Sendikası)
Safa SERT (Köyyse-İş Sendikası)
Cevat ÖZHASIRCI (Baysen-İş Sendikası)
Çelebi MOLLAALİOĞLU (PTT-İş Sendikası)

HALKIMIZ ÖZGÜRLÜK VE BARIŞTAN YANA

BARIŞ İSE ANCAK SINIRSIZ BİR AFLA MÜMKÜN OLUR

Aylardır irili, ufaklı bütün politikacıların ağzında çam sakızı olan af tasarısı en sonunda TBMM'ne geldi. Dün yanın hiçbir yerinde, hiç bir zaman af konusu bu kadar istismar edilmemiştir herhalde. Çıkıyor, çıkacak; tasarı hazırdı, değildi; partiler anlaşmadılar, yok anlaştılar; 50. yılda, yok Kurban Bayramında, seçimden sonra, Hükümet kurulunca, CHP ile MSP anlaşmaya varınca derken bu günlere geldik. Af lâfını ortaya atan politikacıların, parti liderlerinin hiç hapiste yatmadıkları, yakınlarından birinin hapisten çıkışını hiç beklemedikleri nasıl da belli oldu. Özgürlük umudu nedir, sevdiğine kavuşma özlemi nedir, tanımadıkları, yaşamadıkları, bilmedikleri duygular.

DEVLET ELİYLE YARATILAN EŞİTSİZLİK

Onbinlerce insanla alay edercesine bugün, yarın dendi. Sonunda da ortaya hilkat garibesi bir af tasarısı çıktı Hangi ölçüyle olduğu bilinmez ayırım - larla hüküm giymiş insanları af dışı, af içi diye ikiye ayırdılar. Aynı bozuk düzenin, aynı eşitsizliklerle dolu, düzenin aynı hasta toplumun suça ittiği kişiler arasında bir de politikacılar eliyle eşitsiz yaratıldı. Öte yandan, haksız kazançları engelleyecekleri ni söyleyen iktidar ortakları, devlet - ten vergi kaçıranlara malî af getiri - yorlar. Şimdi de SSK'ya işverenlerin borçlarının da affedilmesi konusu orta ya atıldı. Sanki işçi ücretlerinden kesilerek SSK'ya yatırılması gereken primler patronlara verilmiş bir ceza imiş gibi affetmeyi düşünüyorlar.

BÜTÜN SİYASİLER BIRAKILMALIDIR?

Bir başka problem de siyasi suçların affı konusu. Ceza kanunumuzda olmayan yeni bir suç icad edip "Eylemciler" af yok dediler, oysa Ceza kanununda "eylemci" diye bir suç yok. Bazı siyasi suçlara 12 yıl bazılarına 5 yıl indirim getirerek, siyasi suçlular arasında da eşitsizlik yarattılar. Düşünce, yazma, söyleme özgürlüklerine sınır tanımadıklarını söyleyenler siyasi suçlulara en fazla 12 yıl indirim getirmekle, sözlerinde samimi olmadıklarını ispat ettiler. Çünkü ceza kanununda üst sınırı 12 yıl olan hiçbir madde yok. 15 yıl, 12 yıl, 6 ay hüküm giymiş siyasiler cezaevlerinden çıkacaklar, fakat siyasi hakları olmayacak. Yani seçme ve seçilme, siyasi parti kurma özgürlükleri olmayacak. Bu kişiler, düşünen insanlar, siyasi düşüncelerinden, inançlarından ö türü şimdi cezaevlerinde yatıyorlar. Dışarı çıktıklarında da düşünmeye devam edecekler, inançlarını yazmaya, söylemeye devam edecekler. Siyasi özgürlükleri olmadıktan sonra da bir cezaevinden daha geniş bir cezaevine nakledilmiş olmaktan başka bir işe yaramayacak dışarı çıkmış olmaları.

Yurdumuzda insanlar arasında yeteri kadar eşitsizlik var. Buna affedilmiş-affedilmemiş hükümlüler, tutuklular diye bir yenisini, devlet eliyle, eklemeye gerek yok.

CEZAEVLERİ BOŞALTILMALIDIR

Başından beri söylediğimizi bir kere daha tekrarlayalım: Bütün Cezaevleri boşaltılmalıdır. Herkese siyasi hakları geri verilmelidir. Bunun başka çıkar yolu yoktur. Aksine hareket, yeni dertler, meseleler yaratmaktan başka bir şey değildir. İktidar ortaklarının demokrasiyi yerleştirme ihtimaline olan güvenimizi sarsar.

İSTANBUL ŞUBE KONGRESİ TOPLANDI

Dinçer Doğu

İstanbul Şubemizin Kongresi 24.Şubat. 1974 Pazar günü yapıldı. Akrasay'daki bir düğün salonunu tıklım tıklım dolduran İstan bul'lu kimya işçileri hem şube yöneticileri ni hem de genel kurul delegelerini seçtiler

Toplantıda Kimya-İş Genel Başkanı Dinçer DOĞU ve DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER önemli birer konuşma yaptılar. Bu sayfada şubemizin yeni yöneticilerini ve genel kurul delegelerini bulacaksınız.

TOPLANTIDA GENEL BAŞKANIMIZ DİNÇER DOĞU KISA KONUŞMASININ BİR BÖLÜMÜNDE KONGREYE GÖSTERİLEN İLGİYE İŞARET EDEREK "GELECEK KONGRELERDE SPOR VE SERGİ SARAYINI KİRALAMAK ZORUNDA KALACAĞIZ. BU SON DERECE SEVİNDİRİCİDİR VE İŞÇİ SINIFINDAKİ UYANIŞIN VE ÖRGÜTLERİNE SAHİP ÇIKIŞIN BELİRTİSİDİR" DEMİŞTİR.

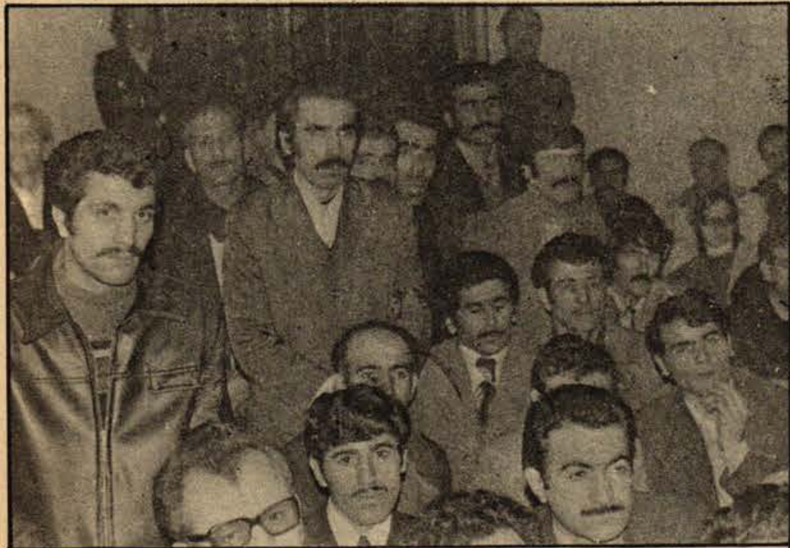
SERMAYEDAR SINIFI OTOMOBİL FARINA YAKALANMIŞ TAVŞANIN BOZGUNU İÇİNDE OLARAK TANIMLAYAN DİNÇER DOĞU, "ANCAK SERMAYEDARLARI YAKALAYAN IŞIK,OTOMOBİL FARININ IŞIĞI DEĞİL,İŞÇİ SINIFININ KAFASINDAKİ BİLİMİN IŞIĞIDIR" DEMİŞTİR.

Kemal Türkler

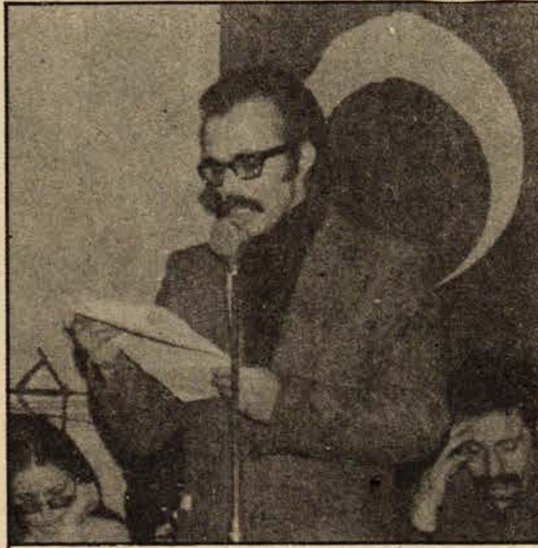

"14 EKİM SEÇİMLERİNDE CHP'Yİ DESTEKLEDİK.ŞİMDİ,BİR HÜKÜMET KURULDU. BUNDAN SONRAKİ TUTUMUMUZ NE OLACAKTIR? CEVABIMIZ AÇIKTIR. BİZ,CHP'Yİ İŞÇİ SINIFININ ÇIKARLARINA EN YAKIN PROGRAMI ÖNERDİĞİ EN YAKIN VAADLERDE BULUNDUĞU İÇİN DESTEKLEDİK. ŞİMDİ DE DİKKATLE İZLİYORUZ. EĞER UYGULAMALARI SINIFIMIZIN ÇIKARLARINA UYGUNSA DESTEKLERİZ ELBET,ANCAK,SÖZÜNDEN CAYAR SERMAYENİN ÇIKARLARINI KOLLAMAYA KALKARSA KARŞI ÇIKARIZ. VE ARKADAŞLAR ŞÜPHENİZ OLMASIN MUTLAKA KARŞI ÇIKARIZ."

TURKLER, " TÜRK-İŞ İLE BİRLEŞME KONUSUNDA DA ŞÖYLE DEDİ." DURMADAN BİRLEŞME SÖZÜ EDİYOR TÜRK-İŞ SENDİKACILARI,LİDERLERİ. DİSK KANADINDAN SES YOK.NEDEN? ÇÜNKÜ,ARKADAŞLAR BİZ BU SÖZLERİ EKİMDEN SONRA SERMAYEDARLARIN VE SERMAYE DESTEKÇİSİ SARI SENDİKALARIN İÇİNE DÜŞTÜKLERİ BOZGUN OLARAK NİTELEMEKTEYİZ".. "İŞÇİ SINIFI ELBETTE BİRLEŞECEKTİR ELBETTE BİR ÖRGÜT İÇİNDE BİRLEŞECEKTİR.AMA NEREDE? DİSK İÇİNDE. DİSK İÇİNDE BULUŞACAKTIR İŞÇİ SINIFI. BÜTÜN İŞÇİLERİ DİSK İÇİNDE BİRLEŞMEYE ÇAĞIRIYORUM."

Mehmet Atay

İSTANBUL ŞUBE YÖNETİM KURULU VE GENEL MERKEZ GENEL KURUL DELEGELERİ.

MEHMET ATAY (İst.Şube Başkanı)
CEMİL TUFAN
CEMAL POLAT
HİKMET KARAHAN
NECATİ KAYA
ZİYA TOP
SABAHAT ARKUT
SAİT YILDIRIM
YAŞAR ÇAKIN
ŞEVKİ DÜZGÜN
ABDULLAH ŞAHİN

GENEL MERKEZ GENEL KURUL DELEGELERİ.

TÜRKAN ÖNİŞ
KAZIM KORKMAZ
BELKIS KAYA
METİN KARAOĞLAN
GÜNAY YÜKSEL
MEHMET ALTUNAY
MUZAFFER ÖZSOY
MEHMET ESER
ATİLLA BÜYÜKFIRAT
FETHİ ULUTUNA
A.AYHAN IŞIK
DURSUN DOĞANAY
ŞABAN BAĞCI

İSTANBUL ŞUBESİ DENETİM KURULU
YAZGÜL YILMAZ
FİKRİYE ÇALIŞKAN
MEHMET YAREN
ONUR KURULU
ZEHRA DİLEK
SEVİM ARI
ALİBEY SEDEFOĞLU

TÜRKİYE KİMYA İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA SAHİBİ: DİNÇER DOĞU ● YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: HÜSAMETTİN BAKAN ● TEKNİK DÜZEN: KİMYA-İŞ EĞİTİM SEKRETERLİĞİ ● ADRES: KLOD FARER CADDESİ, 12/3 CAĞALOĞLU/İSTANBUL ● TELEFON: 22 91 30 ve 27 70 42 ● ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR ● AYDA BİR YAYINLANIR MESLEKİ YAYIN ORGANIDIR ● BASKI:KARACA OFSET 25 KURUŞTUR

SON BASKI TARİHİ: 20.3.74